

Раф. Поповъ

Какво разказватъ могилитѣ

Околността на сегашното село Ендже отъ два дни нощемъ се освѣтляваше отъ пламъка на грамаденъ огънь. Непрекжнато къмъ него се отправяха млади и стари и, следъ като по обичая поставяха въ огнището донесенитѣ дърва, мълчаливо се отстраняваха.

Бѣлобрадъ старъ мжжъ, съ прикованъ погледъ къмъ огъня, шепнѣше слова, които едва се долавѣха отъ околнитѣ.

Настѣпи третиятъ день. Не далечъ отъ огъня лежеше върху красива постелка младъ мжжъ, който преди три дни бѣше напусналъ земния животъ.

Тѣлото му бѣше голо и цѣлото боядисано съ червена боя. До него бѣше изкопанъ въ земята гробъ, предназначенъ за вѣчно жилище на покойника.

Бѣлобрадиятъ старецъ даде знакъ да се постави мъртвеца въ гроба и да се покрие съ дървета и дѣски.

Малка група отъ стари жени водѣше две майки, които държаха въ прегръдкитѣ си по едно дете.

Тѣлата имъ, боядисани сжщо съ червена боя, бѣха покрити само отъ леки горни дрехи.

Това бѣха две отъ женитѣ на мъртвеца, които, споредъ преценката на близкитѣ му, сж били най-преданни и най-много обичани отъ него.

Старикътъ даде заповѣдъ да почне насипване на могилата върху гроба на мъртвия, а майкитѣ да бждатъ отстранени и умъртвени заедно съ децата.